

Munkács gettóiban, az előző éjszaka folyamán rakták vagonokba, és egy forrás szerint május 16-án érkeztek meg Auschwitzba.¹⁰⁸

A Magyarországról induló deportálóvonatok három-négy nap alatt értek Auschwitzba, nem zavartatva sem a helyi partizánoktól, sem a szövetségeseiktől.¹⁰⁹ A deportálási ütemterv napi négy vonatot írt elő, minden szerelvény kb. 3000–3500 zsidót szállított.¹¹⁰ Az áldozatokat hetvenesével–kilencvenesével zsúfolták be a tehervagonokba, melyekbe két vödört helyeztek: ivóvízzel, illetve üresen, az ürüléknek. A tehervagonok ajtajait lelakatolták, és az „ablakokat” berácsolták. A szerelvényeket magyar csendőrök kísérték és őrizték a Kassára való érkezésig, ahol az SS váltotta fel őket.

A tehervagonok embertelen túlszűfoltága és a kora nyári nagy hőség következtében sok zsidó, különösen a betegek és az idősebbek közül, már útközben meghalt, többnyire fulladásos görcsöktől. Megérkezésükkor a teljesen kimerült és csonttá-bőrré fogyott magyar zsidók letargikusan, betelőrödötten és nyugodtan viselkedtek, örültek, hogy egy kis friss levegőt szívhattak. Miután napokig utaztak kegyetlenül fűlelt, zárt tehervagonokban kevés vízzel vagy víz nélkül, mindenekfölött vad szomjúság kínozta őket. Annyira csak a víz gondolata foglalkoztatta őket, hogy nem nagyon tudtak odafigyelni a körülöttük lévő realitásokra. Életenergiáiknak a hosszas szomjazás révén történő elapasztása része volt az elgázosításuk előtti, gondosan megtervezett, előre beprogramozott tervnek. Az SS arra törekedett, hogy megbénítsa megfigyelőképességüket és ellenálló képességüket. Mialatt a peronon várták, hogy elirányítsák őket, nyugtalanságukat rendszerint csillapította, hogy vizet vagy levest ígértek nekik a „fertőtlenítő zuhanyozás” után. Néha németül szóltak hozzájuk, de gyakrabban hallottak magyar szót, Josef Eckardt Unterscharführertől, a Magyarországon született fiatal SS-tisztől. Mint a nácik által megszállt más országokból érkező szállítmányok esetében, a magyar zsidók elirányítása is a következőképpen zajlott:

A 12 vagy 14 évesnél fiatalabb gyermekeket, az 50 évesnél idősebb felnőtteket, valamint a betegeket és a büntetett előéletűeket (akiket külön megjelölt tehervagonokban szállítottak) megérkezésük után azonnal a gázkamrákba vitték. A többiek elvonultak egy SS-orvos elé, aki eldöntötte, hogy ki alkalmas munkára és ki nem. Az alkalmatlanokat a gázkamrába küldték, a többi-eket pedig különféle munkatáborokba osztották.¹¹¹

A kiszállórámpán több SS-tiszt és orvos, köztük a hírhedt dr. Josef Mengele végezte el a szelekciót. Politikai, ideológiai és gyakorlati okokból a magyarországi szállítmányok jelentős hányadát azonnal elgázosításra szelektálták. „Tudományos érdeklődésétől” hajtva, Mengele számos törpét és ikerpárt választott ki különféle orvosi kísérletekre, amelyeket nem-